

ЗАЮ-БАЮ ГЕНЕРАЛЪ

Въ една гора живѣла зла рунтава мечка. Много си изпатили отъ нея горскитѣ животни. Сприятелила се тя съ вълка и лисицата и всѣки день излизали на ловъ. Хващала каквото ѝ падне: заякъ, таралежъ, катеричка, сърненце и си нарежда хубави гошавки.

Въ сжщата гора живѣлъ младъ заекъ. Целъ день се веселѣлъ и скачалъ.

— Абе Веселушко, — викали другаритѣ му. — За какво се толкова радвашъ? И тебъ оная рунтавата ще те изхруска. Ами по-добре иди да се хвърлишь въ рѣката!

— Какъ да се хвърля, бре приятели, нали ще се измокря! — отговорилъ имъ Заю-Баю.

— Ехъ че си глупавъ! — присмѣли се другаритѣ му. — Отъ

тебе нищо не ще излѣзе.

— Нищо ли? Не знаете вие кой съмъ! Само да река, генералъ ще стана и оная рунтавата въ миша дупка ще напъхамъ!

— Добре, — рекли другаритѣ му. — Ако станешъ генералъ и прогонишь рунтавата, ние ще ти подаримъ три коли зеле, цѣлъ животъ да има да си подслаждашъ. А ако не станешъ генералъ, ще се хвърлишь въ рѣката.

Съгласилъ се Заю-Баю и тръгналъ на пжтъ. Право въ бѣлата кжща, дето живѣли войницитѣ отишелъ. Изпжчилъ се Заю-Баю и рекълъ:

— Ей хора, искамъ да стана генералъ, горскитѣ жители отъ смъртъ да спася. Кажете, тъй както ме гледате, бива ли ме за генералъ?